

stemmelserne i §§ 6, 8, 9, 11, 12, 13, 14, stk. 1, 15 og 16, 1. punktum, i loven om den faste voldgiftsret være gældende med de lempelser, som domstolens formand måtte finde påkrævede.

§ 8. Efter at have hørt parterne og indhentet de yderligere oplysninger, som domstolen måtte skønne nødvendige, afsiger domstolen en kendelse vedrørende de indbragte uoverensstemmelser. Der gives parterne adgang til en teknisk gennemgang af kendelsen, inden denne endeligt afsiges.

Ved kendelsen træffes afgørelse om tidspunktet for dens ikrafttræden; eventuelt kan der gives den tilbagevirkende kraft, således at de af kendelsen omfattede overenskomstområder ikke på grund af kendelsens tidspunkt stilles anderledes end tilsvarende frie områder.

§ 9. Ved de kendelser, voldgiftsdomstolen afsiger, skal det tilsigtes, at der under hensyntagen til de pågældende områders særlige forhold fastsættes arbejdsretlige bestemmelser samt løn- og arbejdsvilkår i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted inden for de erhvervsområder, der ikke omfattes af denne lovs § 1.

For så vidt der ikke allerede mellem parterne er opnået enighed om varigheden af de løn- og arbejdsvilkår, der forelægges voldgiftsdomstolen til afgørelse, skal kendelsen indeholde afgørelse heraf.

§ 10. *Voldgiftsdomstolens kendelse er endelig og har samme virkninger som en mellem parterne indgået overenskomst*, således at eventuelle overtrædelser af kendelsens bestemmelser efter en af parternes begæring vil være at behandle som brud på overenskomstforhold og således vil kunne indankes for den faste voldgiftsret til påkendelse og eventuel ikendelse af bod.

§ 11. Udgifterne ved voldgiftsdomstolen bæres af staten. Statsministeren fastsætter de nærmere regler herom.

§ 12. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Lovforslaget, der på forslagsstillernes vegne fremsattes af *Axel Kristensen (V)*, var ledsaget af følgende bemærkninger:

„Forslagsstillerne finder det principielt rigtigt, at der hersker